

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

vil være nøgterne og ikke stikke Hovedet i Busken, maa regne med, at vi skal klare os med vor egen Høst. Men kan det ærede Medlem skaffe os noget, vil vi være det ærede Medlem taknemmelige. Vi har, som sagt, undersøgt Spørgsmaalet, og vi har indledet Handelsforhandlinger ogsaa med Rusland, men alle Vegne har Resultatet været negativt. Maaske kan vi faa en lille Smule fra et af Østersølandene, men i Forhold til det, vi skal bruge, betyder det saa godt som ingenting. Det er muligt, at jeg ser for mørkt paa det, fordi Forholdene ligger, som de gør i Øjeblikket; om de kan bedre sig i Aarets Løb, tør jeg ikke sige, men her at give nogen som helst Antydning i den Retning vil efter min Mening være det farligste, man kan gøre. Naar man tænker paa, at vi staar med Besætninger, der er maaske en Trediedel for store, og man saa vilde antyde over for Landbruget, at de kunde vente, at der i Løbet af kort Tid kan komme Korn frem, hvilke Ulykker vilde der da ikke ske, hvis man beholdt Besætningerne, og vi saa ikke fik noget Korn ind? Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem, at han kan være vis paa, at der bliver gjort, hvad der kan gøres for at skaffe Korn ind, fordi det er af saa afgørende Betydning for os, hvis det skulde lykkes.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov har jeg svaret paa de to Spørgsmaal, han stillede, og jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Levinsen. Det ærede Medlem Hr. Levinsen sagde, at Landarbejdernes Selvforsyning blev indskrænket ved dette Lovforslag. Det maa være en Misforstaaelse af det ærede Medlem, for den frie Handel med Korn til Indkøb til Brug for de Grise- og Hønsbesætninger, man har, bevares. Det, der er Tale om, er, at man ved Kornloven sikrer Borgere uden for Landbruget Ret til et vist Indkøb til en bestemt Pris. Den frie Handel til Maksimalpris derudover, som vi har i Øjeblikket, bevares. Der er ingen Indskrænkning; der er en Udvidelse, idet man i alt Fald faar Sikkerhed for, at man kan købe til de 10 Høns eller de 2 Grise, der her er Tale om.

Over for det ærede Medlems Udtalelse om den Prisstigning, dette medfører, og om Nødvendigheden af, at man foretager noget over for Lønarbejderne, kan jeg udtale, at jeg er helt enig med det ærede Medlem i denne Opfattelse. Men jeg vil gerne over for Udtalelser, der er fremsat ogsaa fra anden Side, sige, at de Kornpriser, vi her behandler, angaar den nye Høst, og

vi regner jo ikke med, at den nye Høst skal anvendes, inden vi kommer ind i September Maaned; vi har regnet med, at den gamle Høst skal strække til til ind i September, for for skal man ikke være sikker paa, at vi kan faa Korn af ny Høst. Derfor maa man naturligvis have Tid til at se paa, hvilken Fremgangsmaade man skal anvende for at drage Konsekvenserne af den Stigning; der her finder Sted.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby udtalte, at vi skulde have fornuftige og billige Priser, og kritiserede det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, fordi han havde haft den modsatte Opfattelse. Det forekommer nu mig, at selv om det ærede Medlem Hr. Grønning var mere velvillig over for mig, end han plejer at være, saa kom han dog med en Udtalelse om, at de Priser, her var Tale om, var temmelig lave, og jeg synes nu, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby først skulde se at omvende sin egen Partifælle, før han vender sig mod andre. Jeg har motiveret, at jeg mener, det er en Nødvendighed — man kan sige sørgelig Nødvendighed — at man skal betale disse Priser, men jeg tror, det vil være meget uklogt ikke at gøre det. Jeg tør for mit Vedkommende ikke tage Ansvaret for med de Udsigter, vi har, at foreslaa lavere Kornpriser.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde dernæst — og det er der andre, der ogsaa har været inde paa —, at saa maa vi holde Prisen nede paa Rugbrød. Ja, det er naturligvis ikke et Spørgsmaal, som i den Forstand vedrører Kornloven her, og jeg for mit Vedkommende kunde paa en Maade ikke have noget imod, at den blev holdt nede, men saa maa man naturligvis gøre sig klart, at den kan kun holdes nede ved Skatter, og det kan jo ikke nytte noget at tænke sig at paalægge Skatter, som rammer den almindelige Befolkning, til Dækning af Prisforhøjelser paa Rugbrødet, for det vilde kun sige „fra den ene Lomme og i den anden“. Hvis det skal have nogen Betydning for den almindelige Befolkning, maa det selvfølgelig være en Beskatning, der rammer de store Indtægter og Formuer, og som saa kan anvendes til at holde Prisen nede for den almindelige Befolkning, ellers har det ingen Betydning; saa er det kun at bilde sig selv ind, at man faar billigere Brød, men man har jo betalt det i Forvejen.

Dernæst melder der sig en meget stor Vanskelighed, som jeg gerne vil anføre, og som vi allerede har følt Virkningerne af. Man kan vanskeligt holde Brødkornet nede i en Pris, der ligger langt under Foderkorn